

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 207.

Sobota, 21 Września (3 Października).

1868 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących: po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6. za 2-krotne kop. 9. za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się. — We wszystkich co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 5.

Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8. — Półrocznie rsr. 4. — Kwartalnie rsr. 3. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu, opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji, na stacjach pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rsr. 9 kop. 20. — Półrocznie rsr. 4 kop. 60. — Kwartalnie rsr. 2 kop. 30. — Miesięcznie kop. 80.

DZIENNIK WARSZAWSKI w następnym IV kwartale, będzie wychodził w takim samym jak poprzednio formacie i według takiego samego programu, i będzie umieszczał na 24 godzin przed wszystkimi innymi pismami postanowienia i rozporządzenia władz. W dziale politycznym będziemy usiłowali o ile można najwcześniej podawać treściwie, wszelkie ważniejsze wiadomości. W dziale beletrystycznym po skończeniu druku szkicu *Dwa obrazki*, rozpoczniemy zaraz nowy szkic, pod tytułem *Jedynaczek* i następnie będziemy zamieszczali krótkie powiastki, uznając je za najwłaściwsze dla pisma periodycznego. Nieustając w zadaniu jakieśmy sobie założyli, a mianowicie stopniowego i ciągłego rozwijania i doskonalenia naszego pisma za pomocą wprowadzania nowych działów, wprowadziliśmy świeżo rubryki jako to: Przegląd pism periodycznych, Przegląd bibliograficzny i Przegląd sztuk pięknych, które będą i nadal z równą starannością redagowane, dając treściwy obraz wszystkiego co się dzieje na polu piśmiennictwa i sztuk pięknych. Z działu ekonomicznego, w którym już poruszyliśmy kilka ważnych kwestij, przysposobione już mamy do druku rozprawę: o towarzystwie kredytowo-hypotecznem miejskiem w Warszawie i o stowarzyszeniach spożywczych (*consumvereine*). Nie zaniedbamy też otwierać nowych rubryk w miarę ukazania się ich potrzeby, nie zaniedbując dawnych.

Warunki prenumeraty są takie same jak dawniej, a mianowicie:

W Warszawie, z roznośnieniem: rocznie rs. 8 kop. 60; — półrocznie rs. 4 kop. 30; — kwartalnie rs. 2 kop. 15; — miesięcznie kop. 72.

Na wszystkich stacjach pocztowych w Królestwie a w Cesarstwie w pocztamtach petersburskim i moskiewskim, oraz w urzędach pocztowych w Odesie, Wilnie i Grodnie z przesyłką: rocznie rs. 9 kop. 20; — półrocznie rs. 4 kop. 60; — kwartalnie rs. 2 kop. 30; — miesięcznie kop. 80.

Pragnący odbierać DZIENNIK pocztą w kopertach, dopłacają oprócz tego: rocznie kop. 80, półrocznie 40, kwartalnie kop. 20, miesięcznie kop. 7.

Prenumerata w Warszawie przyjmuje się w głównym kantorze Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich, przy ulicy Miodowej Nro 487, również jak i w innych upoważnionych do tego miejscach.

Pragnący prenumerować DZIENNIK, mogą nadsyłać pieniądze wprost do Dyrekcji, z wyraźnem wymienieniem nazwiska osoby i miejsca, oraz stacji pocztowej, przez którą odbierana jest korespondencja i gazety.

SPIS RZECZY

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższy ukaz. — Rząd gubern. kielecki. — Rząd gubern. kaliszski. — Kasa oszczędności.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Pobyt Najjaśniejszego Pana. — Przegląd polityczny. — Telegramy. — Wiadomości telegraficzne. — Dziennikarskie kaczki. — Wyciągi konne. — Zwiedzenie szpitali. — Pogrzeb. — Odkrycie węgla kamiennego. — Wagony fabryczne na drodze żel. warsz. wiedeń. — Wypadki. — Kursa monet. — Nabożeństwo dziękczynne. — P. dróż Najdostojniejszych Osób. — Krzyż i ewangelia. — Kolej żel. witebsko-orłow. — Kolej żelazna. — Wypadki w Hiszpa-

nji. — Austrija i ziemie słowiańskie. Sprawy galicyjskie; sejmy; opozycja klerykalna. — Meeting żeński. — Order. — Matica narodowa czeska. — Prasa periodyczna w Węgrzech. — Pożar w Stanisławowie. — Francja. — Zaprzeczenie. — Włochy i Rzym. Podróż króla. — Ameryka. Stany południowe. — Trzęsienie ziemi. — Korespondencja ze Lwowa. — Sprawozdanie komisji likwidacyjnej. — Rozmaitości.

FEJLETON. — Szkice psychologiczne. — Dwa obrazki (c. d.)

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Nowe dzieło. — Wódki, likiery, araki i cety w Uładówce, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa,

20 Września (2 Października).

Najwyższy ukaz, z dnia 28 lipca (9 sierpnia) r. b., nadający senatorowi, tajnemu radcy *Starynkiewiczowi*, na prawach majoratu, folwarki: Gołembiew, Raci-borów, Kuczków i Baby w powiecie kutnowskim gubernji warszawskiej, Świdnik mały i Biskupie w powiecie lubelskim gubernji lubelskiej, oraz części lasów z leśnictw kolskiego i lubelskiego, z dochodem rocznym 3,000 rsr., zamieszczony był w wczorajszym (203-im) numerze *Warsz. Dniw*.

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

SZKICE PSYCHOLOGICZNE

DWA OBRAZKI.

(Dokończenie. *)

Mocny kaszel, przerwał mowę Stasi — przycisnęła do ust chustkę i po chwili odjęła ją... skrawiona.

Oh! ty niedobre dziecko! Ciągłe się narażasz! Nie chcesz mi słuchać, gdy ci powiadam że najlepszym lekarzem twoim jest spokój i ufnosć — mówił Roman przyspieszonym od trwogi głosem — usiłując rozjaśnić swoją twarz wyrazem tej niespokojnej wesołości, którą przywdziewamy na twarz, chcąc pocieszyć osobę, którym już nie dopomóż nie zdola. Cóż ja mam począć z tobą?... Doprawdy, gniewać się będę, moja siostrzo.

— A przecież Romanie, ja mam nieograniczoną ufnosć w Bogu i twojej przyjaźni — a spokój?... czuję, że już niedaleki odemnie: czeka mnie on na tym cichym cmentarzu naszym, gdzie mój dobry ojciec mnie przyjmie.

— Stanisławo! — zawołał Roman załamując ręce z wyrazem najwyższej boleści — Czy ty nie widzisz ile ja cierpię! Czy ty już nigdy nie będziesz miała litości nademną?

*) Patrz Nr. 172, 173, 174, 177, 178, 180, 181, 183, 190, 192, 204 i 205.

— Tyle było rozpacz i tyle niewysłowionej miłości w tej twarzy wykrzywionej boleścią i w tych oczach zalanych łzami, że nawet umierająca pierś dziewczyny, odżyła pod magnetyczną ich siłą. Na lica Stasi wybił rumieniec zapалу; czoło jej przebiegły jakies dreszcze z światła i cieni, a oczy ożywił blask młody i silny jak życie. Jedną ręką dała znak Romanowi aby milczał a drugą wydobyla z pod szala małe pudełeczko i otworzyła je z gorączkowym pośpiechem. Na atłasowym spodzie pudełka leżał jeden tylko zeschły kłos pszenicy...

Oboje młodzi milczeli, tylko silne bicie ich serc słyhać było wśród uroczystej ciszy. Po chwili, chorą wyjęła ów kłos i przyłożywszy do ust, podała Romanowi z uśmiechem anielskiej słodyczy.

Roman do barona.

Genewa d. 26 sierpnia 185... r.

Drogi mój dobroczyńco i szanowny przyjacielu!

Przedewszystkiem proszę Cię o przebaczenie, że tak dawno nie pisałem do Ciebie, chociaż musiałeś pewnie otrzymać wieść o nas, z listu który ukochana moja Stasia, przed miesiącem może pisała do Jarów. W każdym razie jednak czuję się w obowiązku przesłać ci dzisiaj bardziej szczegółowy opis naszej od roku już trwającej podróży. Mój Boże! Jak to czas szybko bieży ludziom szczęśliwym. Mnie się zdaje, że dopiero wczoraj odprowadziłem drogą moją Stasię od ołtarza, przy którym, w obecności Twojej, szanowny

przyjacielu i dzięki tobie jedynie, zaprzysięgliśmy sobie wieczną miłość i dożgonne szczęście! — Ale wróćmy do obecności. Powiem ci najprzód, że Stasia którą wywozłem z kraju zlaną na siłach i gasnącą prawie — dziś już, dzięki umiejętnej kuracji, wpływowi dobroczynnego klimatu, nade wszystko zaś, dzięki siłom młodości, której los przywrócił szczęście i spokój — jest zupełnie zdrową. Pojmujesz szanowny przyjacielu, jakiego szczęścia doznawałem patrząc jak ten biedny, złamany wichrem nieszczęścia kwiata, pielęgnowany przezemnie, podnosił się z wolna i ożywał; wszystko com wycierpiał poprzednio, nie zasługiwało na taką aż nagrodę... Bo szczęście moje jest zupełnem — Stasia mnie kocha, — widzę to w każdym spojrzeniu pełnem niewymownej słodyczy, odgaduję po rumieńcu, który oblewa jej twarz i czoło gdy usta moje dotykają jej lica. Nie śmieję się ze mnie mój drogi dobroczyńco, ale są chwile, że szaleję ze zbyt ku upojenia...

Lecz wróćmy do przeszłości — z której jeden fragment ucieśzył cię niewątpliwie a przynajmniej rozśmieszył niezawodnie. Pamiętasz zapewne, że pierwsze chwile pobytu za granicą przepędziliśmy w Ems, gdzie istotnie wpływ powietrza i wód mineralnych dobroczynnie oddziałał na zdrowie Stasi, tak dalece, że przy końcu sezonu już prowadziłem „moją żonę” na koncerta i rozmaite zabawy jakimi miejscowa administracja pragnie rozerwać swoich kaszlących pacjentów i uprzyjemnić im drogę do zdrowia lub... trumny. Otóż na jednym z takich zebrań, spotkaliś

Rząd gubernialny kielecki.—Stosownie do art. 2-go Najwyższego Manifestu z dnia 26 czerwca (8 lipca) 1868 roku, pobór rekrutów w guberniach Królestwa ma się zacząć 30 września (12 października) i skończyć 2 (14) listopada r. b. W gubernji kieleckiej został wyznaczony kolejny termin do losowania w każdym powiecie, a w losowaniu uczestniczą spisowi następującego wieku: 1) w powiecie kieleckim będą ciągnęli losy 30 września i 1 października spisowi: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni, a żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni; 2) w andrzejskim będą ciągnęli losy 1 i 2 października spisowi: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni i żyzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni; 3) w włoszczowskim będą ciągnęli losy 3 i 4 października spisowi: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni, a żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni; 4) w pińczowskim będą ciągnęli losy 7 i 8 października spisowi: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni, a żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni; 5) w st. pniekim będą ciągnęli losy 9 i 10 października spisowi: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni, a żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni; 6) w miechowskim będą ciągnęli losy 12 i 14 października spisowi: chrześcijanie 1-ej kategorii 20 i 21 letni, a żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni i 2-ej kategorii 23 letni; 7) w olkuskim będą ciągnęli losy 14 i 15 października spisowi: chrześcijanie 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni, a żydzi wszyscy 1-ej kategorii 20, 21 i 22 letni. Z tego powodu zawiadamiają się spisowi gubernji kieleckiej bawiący w Królestwie, że powinni osobiście stawić się w terminie do losowania oznaczonym do właściwego okręgu konskrypcyjnego z zastrzeżeniem, że każdy młody człowiek, będący w wieku podlegającym wezwaniu do losowania w jego okręgu i nieposiadający legalnego, na mocy zatwierdzonych przez władzę dokumentów, prawa do wyłączenia lub czasowego uwolnienia od wojska, któryby się nie stawił do swej gminy lub miasta, choćby nie miał doręczonej sobie awizacji, jeżeliby nie usprawiedliwił swojemu niestawieniu w legalnem przeznaczeniu, pozbawiony będzie mogących mu służyć praw do uwolnienia od wojska, jak również przywilejów wynikających z wyciągnięcia za niego numeru losu, gdyby według takowego nie wyznaczał się do wojska i każdy taki spisowy nie może usprawiedliwiać się nieznajomością ciążącego na nim obowiązku, a będzie oddany do wojska na rachunek poboru, dopóki będzie się znajdował w o-

my—zgadnij kogo?—Pana Leona z małżonką, z panią Ładecką!

W pierwszej chwili, widok tej pary poraził mnie jakby piorunem. Zadrżałem na myśl, że spotkanie to, może na nowo zniszczyć zdrowie Stasi i zniweczyć wszystkie moje usiłowania. Ale inaczej się stało. — Pomimo, że zasłaniając sobą widok państwa Leonostwa, poprosiłem żonę aby na chwilę wyszła z sali, — Stasia pozostała na miejscu. Odsunawszy mnie gestem, patrzyła długą chwilę na tę nowozamężną parę, która rzeczywiście, zaprezentowała się nader pocieszenie ze względu na przesadzoną toaletę pani i na posępną minę pana, który nadto jeszcze dzwigając wsparty na ramieniu ważny ciężar swojego szczęścia — tak się zmieszał, niespodzianie ujrawszy nas przed sobą, że potknął się i przewrócił na podłogę, pociągawszy za sobą dorodną małżonkę. — W całym zgromadzeniu powstał śmiech szemrzący — a Stasia, spojrzawszy na mnie swobodnie, rzekła ściskając mi rękę: Nie lękaj się drogi Romanie—widok tych ludzi zamiast mi szkodzić przyniósł nowe i skuteczne lekarstwo... Powiem ci nawet, że jeżeli pozwolisz, zbliżę się do nich i podziękuję uprzejmie za to, że tak tanio sprzedali mi szczęście całego życia.

Po niefortunnym wypadku, państwo Leonostwo, natychmiast opuścili salę a nazajutrz już ich w Ems nie było. Stasia podczas tego wieczoru, była bardzo wesoła—a powróciwszy do mieszkania nie miała dosyć słów, spojrzeń i uścisków dla swojego męża, który obecnie jest najszczęśliwszym człowiekiem jaki kiedykolwiek zamieszkiwał w Jarach—a który tęskni do swojej strzechy rodzinnej i do uścisku twojej zacnej ręki mój szanowny przyjacielu.

Nie spiesz się jednak z zamiarem przybycia do nas za granicę, od którego powstrzymała cię dotąd nielitościwa pedogra, albowiem za parę tygodni wyjeżdżamy z Szwajcarii i przez Paryż i Berlin, mało bardzo zatrzymując się po drodze wracamy do kraju. Stasia życzy sobie tego koniecznie twierdząc, że powietrze rodzinnej wioski ostatecznie przywróci jej zdrowie, chociaż dziś już—spokój jej tylko potrzebny.

— „Amen” wyrzekł wesoło baron, skończywszy czytanie tego listu — potem porwawszy się rzeško z fotelu chciał iść przed zwierciadło—lecz w pół drogi syknął boleśnie—wrócił na krzesło i kazał staremu słudze poprawić stołeczek pod złożoną na nim nogą szepnąwszy: „przekłeta pedogra.

KONIEC. *menel an 30.11.1911*

gólnym wieku popisowym, a nawet będzie o rok starszy, to jest do 31 roku życia włącznie; gdyby zaś został ujęty po wyjściu z tego wieku, będzie podlegał karze, na mocy wyroku sądowego, za ukrywanie się przed poborem do wojska.

Rząd Gubernialny Kaliszski. Stosownie do rozporządzenia komitetu urządzającego w Królestwie Polskim z d. 5 sierpnia r. b. i na zasadzie punktu 12-go zatwierdzonych przez komitet urządzający 11 (23) maja 1866 r. zmian i uzupełnień instrukcji rekruckiej, rząd gubernialny kaliszski podaje do wiadomości publicznej, że losowanie przez spisowych gubernji kaliszskiej zacznie się 30 września r. b. i będzie odbywało się w powiatach w terminach poniżej wskazanych. W tem losowaniu według rozkładu zatwierdzonego przez rząd gubernialny, powinni uczestniczyć spisowi 1-aj i 2-ej kategorii następującego wieku: 1) w powiecie *kaliszskim*, losowanie zacznie się 30 września; a) chrześcijanie 20 i 21 letni, b) żydzi 20, 21 i 22 letni; 2) w powiecie *sieradzkim*, losowanie zacznie się 2 października; a) chrześcijanie 20 i 21 letni, b) żydzi 20, 21 i 22 letni; 3) w powiecie *wieluńskim*, losowanie zacznie się 3 października; a) chrześcijanie 20 i 21 letni, b) żydzi 20, 21 i 22 letni; 4) w powiecie *łęczyckim*, losowanie zacznie się 5 października; a) chrześcijanie 20, 21 i 22 letni, b) żydzi 20, 21, 22 i 23 letni; 5) w powiecie *końskim*, losowanie zacznie się 10 października; a) chrześcijanie 20, 21 i 22 letni, b) żydzi 20, 21 i 22 letni; 6) w powiecie *koninśkim*, losowanie zacznie się 14 października; a) chrześcijanie 20 i 21 letni, b) żydzi 20, 21 i 22 letni; 7) w powiecie *staszewskim*, losowanie zacznie się 16 października; a) chrześcijanie 20 i 21 letni, b) żydzi 20 i 21 letni; 8) w powiecie *tureckim*, losowanie zacznie się 21 października; a) chrześcijanie 20 i 21 letni, b) żydzi 20, 21 i 22 letni. Oznajmiając o tem, rząd gubernialny wzywa wszystkich spisowych gubernji kaliszskiej w wieku wyżej oznaczonym będących, a nie posiadających legalnego prawa (na mocy zatwierdzonych przez władzę dokumentów) do wyłączenia, aby osobiście stawili się do miasta powiatowego, jako zbornego punktu okręgu, gdzie są zapisani do ksiąg ludności stałej, nie później terminu, w którym zamierzono w powiecie zacząć losowanie. Spisowi nie stawiający się do swego okręgu dla spełnienia obowiązku rekruckiego, jeżeli swego niestawienia nie usprawiedliwi prawnymi przyczynami, pozbawi się służących mu praw do wyłączenia od wojska, jak również przywilejów wynikających z wyciągnięcia za niego numeru, chociażby według takowego nie wyznaczał się do wojska. Przytem rząd gubernialny dodaje, iż nikt z niestawiających nie może usprawiedliwiać się nieznajomością ciążących na nim obowiązków, nawet i w takim razie, gdyby nie była mu doręczona awizacja do stawienia się w okręgu.

Kasa Oszczędności Miasta Warszawy z Kantorem Pomocniczym w gmachu szkolnym za kościołem św. Aleksandra przy Alei Belwederskiej pomieszczonej, w tygodniu upłynionym do dnia 15 (27) Września r. bieżącego włącznie, wydała książeczek nowych 50, na które tudzież na dawniejsze w 203 wnioskach złożono rub. sr. 4,531 kop. 65. Na żądanie zaś 137 uczestników (prócz procentu r. 77 kop. 40 należnego za rok bieżący od całkowitych odbiorów), wypłaciła rs. 6,519 kop. 53 i umorzyła książeczek 53. Przeto uczestników 18,676, posiada kapitał rub. sr. 645,832 kop. 89 1/2.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa,

20 Września (2 Października).

* Wczoraj, 19 września (1 października) o godzinie 9-ej rano Jego Cesarska Mość raczył odbyć na polach Mokotowskich, mustę brygady kawalerji gwardji, 3-ej dywizji kawalerji, pułków kozaków dońskich Nr 55 i zbiorowo-instrukcyjnego, sotni kubańskiego dywizjonu kozaków, 3-ej baterji konnej artylerji gwardji i 3-ej brygady konnej artylerji. O godzinie 11 1/2 Najjaśniejszy Pan, w towarzystwie Jego Cesarzkiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego, Jenerał-Feldmarszałka, i niektórych osób szczegółowo zaproszonych, raczył udać się drogą żelazną warszawsko-wiedeńską do Skierniewic na polowanie, z kąd powrócił do Warszawy o godzinie 7 1/2 wieczorem; w drodze do Belwederu, Jego Cesarzka Mość, raczył zwiedzić instytut aleksandryjsko-marjański. Całe miasto, podobnie jak dni poprzednich, wspaniale było uilluminowane. — W dniu wczorajszym o godzinie 6 1/2 z rana, Jego Ce-

sarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, raczył wyjechać drogą żelazną warszawsko-wiedeńską do Szwajcarii, mianowicie do miasta Komo, gdzie obecnie przebywa Najjaśniejsza Pani.

Depesze z Londynu i Paryża potwierdzają doniesienia wczorajszego naszego telegramu o wybuchu powstania w Madrycie, który nastąpił tam po porażce poniesionej przez marszałka Novaliches pod Kordubą i powrocie tego ostatniego do stolicy. Jak donoszą wspomniane depesze, powstanie było ogólne; wojsko zbrało się z ludem przy okrzykach: „Precz z Burbonami! Niech żyje zwierzchnictwo ludu!” W Madrycie panował zupełny porządek, co się zgadza i z dzisiejszym naszym telegramem, który donosi obok tego, że dnia 19 września (1 października) spodziewani byli Prim i Serrano. Tak zakończony został pierwszy akt dramatu. Tymczasowa junta ogłosiła usunięcie od tronu dynastji, zamierzając przyszłość kraju złożyć w ręce ustawodawczych kortezów. Tym sposobem otwiera się na oścież drzwi intrygom i namietnościom politycznym i drugi akt dramatu może być daleko straszniejszy niż pierwszy. Teraz chodzi tylko o to, czy przywódcy powstania, skoro przybędą do Madrytu, zatwierdzą tymczasową juntę.

Zaniechanie podróży cesarza austriackiego do Galicji, spowodowało wielkie oburzenie tamtejszej ludności przeciwko większości sejmu, która znów dla osłabienia tego niezadowolnienia głosi, iż zapowiadzana podróż cesarza Franciszka-Józefa dojdzie do skutku po otwarciu posiedzeń rady państwa. Sejm galicyjski w takim razie ma być rozwiązany, jeżeli wybrani przezeń delegaci do rady państwa złożąliby swe mandaty i natenczas rozpisano by bezpośrednio wybory wspomnianych delegatów. — Gabinet wiedeński postanowił nakoniec przedsięwziąć środki surowości przeciwko stawiającemu opór duchowieństwu, i arcybiskupowi z Linz oraz kardynałowi arcybiskupowi prąckiemu i biskupom czeskim wytoczył procesa o zakłócenie spokojności publicznej.

Włochy poszły za przykładem związku północno-niemieckiego i zmniejszyły swą armję o 17 tysięcy ludzi. Zmniejszenie to samo przez się nie jest zbyt znacznem, lecz stanowi wskazówkę, że uzbrojenia w państwach europejskich doszły już do punktu kulminacyjnego i wymagają zmniejszeń.

Z Konstantynopola donoszą o wyjeździe na długi a podobno nawet nieograniczony urlop Fuad-paszy ministra spraw zagranicznych ze względów zdrowia. Kierowanie jego wydziałem powierzone zostało zastępczo Sayfet-paszy; niektórzy jednak sądzą, że powodem tego urlopu są przyczyny polityczne, a mianowicie niezgodność w zdaniu z prezesem rady stanu M'had-paszą.

W południowych prowincjach Stanów Zjednoczonych ciągle trwają rozruchy, które niejednokrotnie doprowadzają do krwawych starć.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczoną poniżej korespondencję ze Lwowa.

Telegramy

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 2 października (20 września). *La Presse* donosi, że tymczasowy rząd hiszpański jednomyślnie odrzuca republikański kształt rządu.

Madryt, 30 (18) września. Najzupełniejsza spokojność. Nowi urzędnicy zostali mianowani, lud jest uzbrojony. Jutro w Madrycie odbywać się będzie głosowanie po-

wszechne; ustanowienie milicji narodowej zostało zadekretowane. Serrano i Prim przybywają jutro. Manuel Concha (margr. del Duero) uciekł. Mieszkający w Madrycie Anglicy złożyli powinszowania nowemu rządowi. Barcelona powstała. Cheste odjechał do Francji.

(Correspondenz Bureau).

Wiadomości telegraficzne.

* **Poczdami, 28 (16) września.** Dziś z rana, Najjaśniejszy Cesarz Ruski, w towarzystwie pułkownika pruskiego Schweinitza, udał się powozem do Wildparku i położył tam czterech jeleniów. O godzinie drugiej po południu, Jego Cesarska Mość wrócił do zamku miejskiego (Stadtschloss). Ponieważ Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, który spodziewany był po południu, nie przybył, przeto nabożeństwo dziękczynne, które było zapowiedziane, nie miało miejsca. O godz. 4-ej dany był w nowym pałacu wielki obiad. Wyjazd Najjaśniejszego Cesarza do Warszawy i króla pruskiego do Baden, odróczony został na dzień jutrzejszy, pomiędzy godziną 8-mą i 9-tą z rana. (Jour. de St. Pet.)

* **Poczdami, 29 (17) września.** Z powodu spóźnionej godziny, w której przybył tu wczoraj Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz, wyjazd Najjaśniejszego Cesarza Ruskiego do Warszawy nastąpi dopiero dziś z rana. (Ajencia tel. ruska).

* **Poczdami, 29 (17) września.** Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Aleksy Aleksandrowicz przybył tu o kwadrans po północy. Najjaśniejszy Cesarz udał się na dworzec drogi żelaznej na spotkanie Jego Ceskiej Wysokości. Najjaśniejszy Cesarz wyjechał dziś, o godzinie ósmej z rana, do Warszawy, a król pruski o godzinie dziesiątej do Baden. (Tamże.)

* **Wiedeń, 30 (18) września.** Kardynał-arcybiskup Szwarcenberg i biskupi czescy pociągnięci zostali do odpowiedzialności sądowej za przestępstwo naruszenia spokojności zapomocą instrukcji danych w przedmiocie prawa o małżeństwie. (Schl. Z.)

* **Lwów, 29 (17) września.** Dziś wieczorem, około trzydziestu młodzieży chciało wyprawić pochód z pochodniami na cześć Smolki. Policja rozprędziła ich. Projektowany pochód z pochodniami zaproponowany był przez towarzystwo demokratyczne. (Die Presse).

* **Kraków, 30 (18) września.** Radca dworu Possinger, będąc powołany przez Giskrę do Wiednia, wyjechał tam dziś z rana. Opinia publiczna w kraju wskazuje na niego jako na osobistość najstosowniejszą do kierowania namiestnictwem galicyjskiem. (Tamże.)

* **Praga, 29 (17) września.** Z ministerstwa policji nadeszło polecenie, ażeby władze użyły przeciw metingom całej swej powagi i ażeby zaniechały nadal wszelką nie na czasie będącą względność; mają być przedsięwzięte środki, któreby w razie bezskutecznego wdania się urzędników, zdolne były przeszkodzić pogwałceniu prawa.—Profesor Stein, ewangelik, zatwierdzony został w godności dziekana uniwersytetu, pomimo protestu założonego przez profesorów ultramontańskich.—Powiadają, że baron Kollersperg upraszał o urlop sześciotygodniowy. (Tamże.)

* **Praga, 29 (17) września.** Wobec telegramu zamieszczonego w Presse, jakoby po wynurzeniu oświadczenia w sferach czeskich przez namiestnika barona Kollersperga, kanclerz państwa baron Beust przy swoim ostatnim widzeniu się miał zaprojektować mu wstąpienie do ministerstwa, Prager Z. upoważniona została do zaprzeczenia stanowczo tej fałszywej wiadomości. (Cor. Bür.)

* **Peszt, 30 (18) września.** W sferach dobrze poinformowanych zapewniano, że organizacja ministerstwa obrony krajowej wejdzie w życie dopiero w roku przyszłym. (Die Presse).

* **Paryż, 29 (17) września.** Pogrzeb zmarłego hr. Walewskiego, którego zwłoki zostaną tu dziś przywiezione, odbędzie się z rozkazu cesarza kosztem listy cywilnej. (Wolffs T. B.)

* **Florencja, 29 (17) września.** Nazione zaprzecza pogłosce, jakoby rząd kazał robić zakupy koni dla armii. (Tamże.)

* **Florencja, 30 (18) września.** Powiadają, że zamierzona podróż króla i księcia następcy tronu do Neapolu została zaniechana. (Tamże.)

* **Sztutgard, 29 (17) września.** Staatsanzeiger wirttembergski potwierdza wiadomość, że na konfe-

rencji militarnej monachijskiej porozumiano się co do zasad ustanowienia komisji południowo-niemieckiej dla twierdz. W przedmiocie punktów szczegółowych, mają być zasięgnięte dalsze instrukcje. Przyszłe posiedzenie odbędzie się 5-go października. (Tamże.)

* **Konstantynopol, 28 (16) września.** Savfet-pasza, minister oświecenia, upoważniony został do objęcia tymczasowo wydziału spraw zagranicznych. Fuad-pasza, znajdujący się na urlopie nieograniczonym, zatrzyma jednak tytuł ministra spraw zagranicznych. (Cor. Hav. Bul.)

* **Queenstown, 29 (17) września.** Według wiadomości z Nowego Jorku z d. 19-go września, izba reprezentantów stanu Georgji uchwaliła bil wykluczający murzynów z sądów przysięgłych. Komitet złożony z członków izby prawodawczej, zamianowany przez wykluczonych murzynów, udał się do Washingtonu, dla wystąpienia pod tym względem z przedstawieniami do kongresu.—W lasach Kalifornji wybuchł pożar. Sto do dwustu mil kwadr. lasu podatnego do budowy, stało się już pastwą płomieni. (Cor. Hav. Bul.)

* (Dziennikarskie kaczki). **Dresd. Jour.** a za nim **Bresl. Ztg., Schl. Ztg.** i inne niemieckie pisma (polskie, rozumie się, powtórzą), donoszą, że rzymsko-katolicki biskup diecezji kieleckiej ks. Majerczak, nie chcąc niby wyznaczyć od siebie delegata do st. petersburskiego rzymsko-katolickiego kolegium, a będąc powołany do Warszawy, zląkł się aby go nie zesłano na wygnanie i uznał za właściwe tajemnie przedostać się do Galicji, gdzie się już znajduje. Możemy zapewnić, że to wszystko jest najczystsze kłamstwem. Ks. Majerczak nikt nie poruszał, najspokojniej znajduje się on w Kielcach i wybrał asesora do kolegium, również jak i reszta zwierzchników diecezji.

* (Na wyścigach konnych), które odbyły się w zeszły poniedziałek, 15 (27) b. m. w obecności Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Mikołaja Mikołajewicza Starszego, a w których uczestniczyli oficerowie i niższe stopnie pułków kawalerji, nagrodę za najwyższą jazdę (275 rs.) otrzymał kornet pułku ułanów lejbgwardji Jego Cesarskiej Mości Suchomlin 1-y. Dla niższych stopni udzielono 5 nagród, z których pierwszą stanowił złoty zegarek a resztę srebrne zegarki, wszystkie z portretami Członków Rodziny Cesarskiej.

* (Zwiedzanie szpitali). W zeszły piątek, 13 (25) września, minister spraw wewnętrznych, generał-adjutant Timaszew, zwiedzał szpital św. Jana Bożego i obejrzawszy szczegółowo sale gdzie mieszczą się chorzy, kuchnię i wszystkie zabudowania należące do tego szpitala, wynurzył swe zadowolenie z porządku, jaki zastał we wszystkich częściach tego zakładu.—Dyrektor departamentu medycznego, tajny radca Pelikan zwiedzał szczegółowo następujące zakłady: 10 (22) września szpital św. Łazarza, ewangelicki i św. Jana Bożego; 11 (23) września, szpital: św. Ducha i starozakonnych; 16 (28) września, instytut dzieci moralnie zaniedbanych, dom przytułku i pracy, dom przytułku starców i sierot, i dom przytułku starców św. Ducha i Panny Marii. Przy oglądaniu tych zakładów, tajny radca Pelikan, wynurzył swe zadowolenie z wzorowego porządku i czystości, jakie zastał we wszystkich wspomnianych wyżej zakładach.

* (Pogrzeb). Wczoraj, we czwartek, odbyła się eksportacja zwłok na cmentarz prawosławny wolski, s. p. Jana Dobrodziejewa, pułkownika artylerji zostającego przy Namieśniku w Królestwie.

* (Odkrycie węgla kamiennego). Otrzymałmy od barona Gustawa Engelhardta, właściciela dóbr Goławyń (w powiecie płońskim gub. płockiej), obecnie przebywającego w Warszawie, w d. 15 (27) b. m. list następującej treści: „Korzystając z udzielonego mi uprzejmie pozwolenia dostarczam wiadomość następującą: Szlazać w okolicach kopalni węgla kamiennego urodzeni, przy reperowaniu studni w dobrach moich natrafili na pewne ślady węgla kamiennego. Próba jaką mi przyniesiła wyrównywała najlepszemu węglowi angielskiemu. Oczekując ta skłoniła mnie do zasięgnięcia rady doświadczonych i fachowych ludzi: tak cywilni jak i wojskowi inżynierowie oświadczyli jednoznacznie, że formacja ziemi wskazuje z największą pewnością istnienie w dobrach moich pokładów węgla; a jeden z nich który przez 24 lat był inżynierem przy kopalniach węgla kamiennego w Dąbrowie, i który sam odkrył tam kilka kopalni węgla, zapewnił mnie nawet stanowczo, że istniejący w dobrach moich pokład, musi być bardzo znaczny, które to twierdzenie, można by tem usprawiedliwić, że pomimo 9-krotnego i to w różnych miejscach dóbr

moich wykopania studni, woda wszędzie była dla ludzi nie do użycia, i pozostawiała osad, który nasypany po poprzednim wysuszeniu, na węgle rozpalone wydawał silną odurzającą woń siarki i węgla kamiennego, ztopiwszy się w jedną masę. Odkrycie to skłoniło mnie, udać się do miejscowego zarządu górniczego, gdzie powiedziałem mi, że podług opisaną geograficznego królestwa Polskiego przez G. G. Puscha str. 428, po prawej stronie Wisły pomiędzy Zakrocymem a Dobrzyńem (gdzie położone są dobra moje) znajduje się w glinie p. a. tycznej, pokład węgla kamiennego, o czym i przekonać się można na mapie geognostycznej w zarządzie finansowym w wydziale górniczym. Łabecki w dziele swoim części I-ej oddział VI str. 10 o górnictwie polskim utrzymuje, że już w r. 1818 wydobywano tu miejscami do 9,000 korey węgla kamiennego, i tylko z powodu małego pokupu dalsze roboty wstrzymano. Na prośbę moją, przysłano w d. 15 sierpnia r. b. oficera górniczego, aby sprawę tę bliżej rozpoznać. Tenże w urzędowym swem sprawozdaniu, które przeczytać można w zarządzie górniczym (kopja tego sprawozdania znajduje się również u mnie) oświadcza z największą stanowczością że w dobrach moich, bez najmniejszej wątpliwości istnieje pokład węgla kamiennego, lecz dla rozpoznania ilości i jakości takowego, trzeba wykopać 7 sztolm, w miejscach przez niego wskazać się mających. Życzeniem mojem jest znaleźć spółnika do tego przedsięwzięcia, któryby niezwłocznie wziął na siebie wykonanie świdrowania własnym kosztem, około 2,000 rs. wynoszącym a wraz z pomyślnego rezultatu, otrzymałby znaczną jednorazową gratyfikację lub też jeżeliby tego sobie życzył, mógłby stać się spółnikiem eksploatacji. Zauważyć należy jeszcze, że kilka znaczniejszych tutejszych domów bankierskich, wraz z szczęśliwego rezultatu świdrowania, ofiarowały, za umiarkowanym procentem i kredytem na 100 i więcej tysięcy rs., oraz że położenia pokładu węgla, oddalone o jedną wiorstę od Wisły a o 40 od Warszawy, jest tak korzystnem, że ani angielski ani szląski węgiel nie byłby w stanie wytrzymać konkurencji, albowiem za 40 korey np. węgla szląskiego trzeba zapłacić tyle frachtu, co tu kosztowałoby 1,500 korey węgla krajowego.”

* (Wagony fabryczne na drodze żelaznej warszawsko-wiedeńskiej). Jak na każdej zagranicznej drodze żelaznej większego zwłaszcza ruchu, tak i na drogach tutejszo-krajowych, mimo całej przezorności służbowej, zdarzają się wypadki, skutkiem których, wagony lub lokomotywy w biegu będące, a niekiedy znaczna część pociągowego taboru, bywa narażoną na destrukcję i ruinę, stającą się często powodem zatamowania komunikacji, zawiąszoj linję biegu. Czy to reperacja natychmiastowa, czy to zastawienie, czy też rozebranie popsutych wagonów, czy to wręcz spieszne usunięcie z planty rumowisk, zazwyczaj zdarza się i wykonywane być musi w pośród obszarów gołego pola, gdzie nie ma mechaniczno-pomocniczych środków i odpowiednich statków. Dotąd, na przypadek podobnego zdarzenia, z głównych stacji warsztatowych zabierano narzędzia i z takimi ruszano w drogę, lecz przy pośpiechu i wybieraniu ich z różnych miejsc, łatwo było zapomnieć tego lub owego narzędzia, a obok tego na zdeponowanie statków i materiału nie było stale przeznaczonych wagonów, przez co oczyszczanie zawalonych przez zepsute taboru linji, mogło doznawać trudności i opóźnienia. Aby i tym niedogodnościom zaradzić, z rozporządzenia dyrekcji dróg żelaznych warszawsko-wiedeńskiej i warszawsko-bydgoskiej, z dawnych wagonów towarowych przeznaczono 8 wyłącznie na warsztaty rucl o ae, z urządzeniem ich w ten sposób, że w każdym z nich są stale raz na zawsze zdeponowane, wszystkie potrzebniejsze narzędzia slusarskie, kowalskie, stolarskie, przenośna kuźnia z miechem, liwary, materiał podręczny, węgle i t. p. Wrazie wypadku bez najmniejszej zwłoki robotnicy z wszelkimi narzędziami mogą wyruszać na miejsce wymagające roboty. Wagony te dla odróżnienia ich od innych, pomalowane są odmiennym kolorem, a nadto na każdym jest napis: „Wagon fabryczny” i t. d. Prócz tego mieliśmy sposobność oglądać świeżo obecnie z Anglii sprowadzony wagon 4-kołowy z windą, mogący z łatwością podnosić i nadawać ciężary przeszło 100 pudów ważące. Wagon i winda stanowią jedną całość silnej konstrukcji i z użyteczności swej na drogach angielskich praktycznie poznać się już dały. W razie wypadku gdzie na drodze, wagon z windą i wagon fabryczny jednocześnie wysłane, dozwolą natychmiast skutecznie rozwinąć w każdym punkcie nieszczęścia potrzebne roboty.

* (Wypadki miejskie). Antonina Marońska, żona wyrobnika, pod Nr. 2218/19 zamieszkała, nazbierawszy trzy dni temu w lesie, grzybów różnego rodzaju, jak się okazuje jadowitych, zjadła je i w dniu wczorajszym zmarła.—Tegoż dnia, Stanisław Kaska, robotnik, pracujący przy reparacji domu Nr. 2792, przez własną nieostrożność spadł z facjaty tegoż domu i ułgł tak sil-

nemu wstrząśnieniu mózgu, że w kilka godzin po odesłaniu go do szpitala, umarł. O wypadkach tych sądy właściwe zawiadomione zostały, a przez policję zarządzono dochodzenie. — W domu pod Nr. 708/9, Łukasz Dembiński, robotnik, zdejmował belkę z woza, która przypadkowo upadła mu na nogę, niebezpiecznie ją skałeczyła. Dembińskiego odesłano do szpitala Dzieciątka Jezus.

* Kursa monet zagranicznych w Warszawie.

Za talar wczoraj rs. 1 kop. 10 dziś rsr. 1 kop. 10.
Za frank " " 30 " " 30.
Za złoty ren. " " 65 1/2 " " 65 1/2
NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może służyć tylko za wskazówkę.

* (Nabożeństwo dziękczynne). *Birz. Wied.* donoszą; W niedzielę, 15 (27) września, odprawione zostało w Carskim Siole, w cerkwi wielkiego pałacu, nabożeństwo dziękczynne z powodu szczęśliwego uniknięcia niebezpieczeństwa przez Jego Cesarską Wysokość Wielkiego Księcia Aleksa Aleksandrowicza, przy rozbiciu się fregaty śrubowej *Aleksander Newski*.

* (Podróż Najdostojniejszych Osób). *Gazeta Kaukaz* donosi: „Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Michał Mikołajewicz, po odprowadzeniu do Poti Najdostojniejszej małżonki swojej, Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Olgi Teodorówny, wrócił 19 (31) sierpnia napowrót do miasta Kutaisu, 20 zaś sierpnia (1 września), o godzinie 7-ej wieczorem, udał się przez nowo budującą się drogę wojenno-osetyńską, na Leczgum, Raczę, wąwóz Mamisoński i Osetję, do miasta Władikaukazu. Podróż ta, która została obecnie pomyślnie ukończona, trwała pięć dni; 20 sierpnia (1 września), Jego Cesarska Wysokość zrobił tylko 66 wiorst drogi, z których 39 powozem i 29 konno, i nocował na uroczysku Kwiszczary; 21 sierpnia (2 września), Jego Cesarska Wysokość jechał dalej konno i zrobił 45 wiorst drogi, do miasteczka Owi, gdzie przenocował; następnego dnia zrobił także konno 36 wiorst drogi do wsi Gruszewi, gdzie nocował w obozie wczasu w tym celu urządzonym; 23 sierpnia (4 września), przejechałszy 16 wiorst konno i przebywszy wąwóz Mamisoński, Jego Cesarska Wysokość odbywał dalszą podróż powozem, i przenocowawszy w Sadoniu, zwiedził szczegółowo kopalnię, i 24 sierpnia (5 września), o godzinie 8 1/2 wieczorem, przybył szczęśliwie do Władikaukazu. W końcu nadmienić wypada, że podczas podróży Jego Cesarskiej Wysokości konno od wsi Twisz i do wąwozu Mamisońskiego, postępował za Jego Cesarską Wysokością faeton zaprzężony w parę koni, i w ten sposób, po raz pierwszy ukazały się ślady kół na pochyłości południowej i w wąwozie drogi wojenno-osetyńskiej”.

* (Krzyż i ewangelia). *Wil. Wiest.* donosi, że z polecenia Najjaśniejszej Cesarzowej, sekretarz Jej Cesarskiej Mości przesał jenerał-gubernatorowi północno-zachodniego kraju krzyż srebrny wyznaczony i takąż ewangelie, najlaskawiej ofiarowane przez Jej Cesarską Mość dla odnowionej starożytnej katedry metropolitalnej w Wilnie, z powodu mającego się odbyć poświęcenia tej katedry.

* (Kolej żelazna witebsko-orłowska). Dziennik gubernjalny witebski donosi, że budowa kolei żelaznej witebsko-orłowskiej szybko postępuje; w drugiej połowie miesiąca września ma się rozpocząć ruch pociągów pasażerskich między Witebskiem i Rosławiem, na przestrzeni 230 wiorst. Na tej części kolei urządzono 10 stacji i cztery przystanki; pierwsze w odległości 18 do 28 wiorst, mianowicie: w Witebsku, Krynkach, Szebekinie, Rudni, Cholinkach, Kupryno, Smoleńsku, Rabcowie, Stodółszczy i Rosławlu; przystanki: w Chmarach, Białouczach, Nagoti i między stacjami Cholinko i Rudnia. Smoleńsk leży prawie w połowie drogi między Witebskiem i Rosławiem, cokolwiek bliżej tego miasta, mianowicie 127 1/2 wiorst. Ruch na tej kolei ustanowiony będzie podług zegaru witebskiego, z zastosowaniem się do ruchu na kolei witebsko-dynaburskiej.

* (Kolej żelazna). Otrzymało wiadomość, że kierujący ministerstwem skarbu wniósł do komitetu ministrów projekt względem wyznaczenia nowego konkursu na budowę kolei żelaznej charkowsko-azowskiej. Projekt ten został jednogłośnie odrzucony, i komitet ministrów postanowił wyjednać Najwyższe polecenie na udzielenie koncesji dotychczasowemu konstruktorowi kolei azowskiej p. Polakowowi, który zobowiązał się wybudować całą kolej azowską z Charkowa do Taganrogu i Rosstowa nad Donem, na 1 listopada 1869 r., a z Kurska do Charkowa na 1 sierpnia tegoż roku. (*Now. Wrem.*)

Wypadki w Hiszpanji.

* *Paryż, 29 (17) września.* Według otrzymanych tu wiadomości z Hiszpanji, ruch w Arragonji i Nawarze zaczyna przybierać charakter karlistowski. — Espartero jest chory i leży w łóżku, tak, iż zmuszony jest do trzymania się zdala od wszelkiego udziału czynnego w ruchu powstańczym. — W prowincjach biskajskich duchowieństwo ma czymś usiłowania dla nakłonienia ludu do uzbrojenia się w obronie królowej. (*Wolffs T. B.*)

* *Paryż, 29 (17) września.* *La Fr.* donosi o rozpoczęciu agitacji karlistów w Nawarze i w Arragonji. (*Cor. Bür.*)

* *Paryż, 30 (18) września.* *Journal des Débats* ogłasza depeszę, donoszącą, że armja jenerała Novaliches została rozwiązana i że marszałek Serrano znajduje się ze swymi wojskami w drodze do Madrytu, bez natrafiania na opór. — Podług *Sieñle'a*, poselstwo hiszpańskie nie otrzymało od 48 godzin żadnych wiadomości. (*Wolffs T. B.*)

* *Londyn, 30 (18) września.* Depesza z Madrytu z 29-go b. m., ogłoszona przez *Times'a*, donosi: Novaliches został pod Kordubą odparty przez powstańców. W Madrycie panuje wielkie wzburzenie umysłów. Concha nie stawia ruchowi żadnych przeszkód. Wojska bratają się z ludem. Nie było rozlewu krwi. Herby i popiersia królewskie były wleczone po ulicach. Ustanowiona została junta tymczasowa. W mieście panuje zupełny porządek. — Depesza z Madrytu, zamieszczona w *Morning Post*, donosi: Junta tymczasowa proklamowała obalenie dynastji i oświadczyła się za prawem głosowania powszechnego i za kortezami ustawodawczymi. (*Tamże.*)

* *Paryż, 30 (18) września.* *Ajencja Havas* ogłasza następującą depeszę z Madrytu, datowaną 29 b. m. i potwierdzającą wiadomości podane przez *Times'a*: Margr. Novaliches został pobity i raniony i wrócił do Madrytu. W Madrycie wybuchło powstanie, które ma atoli charakter pokojowy. Wojska bratają się z ludem. Dają się słyszeć okrzyki: „Precz z Burbonami! Niech żyje wszechwładztwo narodu!” Concha i jenerał-kapitan Ros de Olano ustąpili. Powstanie jest powszechne. Ustanowiona została tymczasowa junta rządowa, złożona z czterech progressistów, czterech liberalnych i czterech demokratów. Marszałek spodziewany jest jutro w stolicy. Herby królewskie zostały pozdejmowane z gmachów rządowych. Kapele przebiegają ulice, które są uiluminowane i bardzo ożywione. (*Tamże.*)

* *Madryt, 29 (17) września.* Wojska marszałka Novaliches połączyły się z wojskami Serrano, który maszeruje ku Madrytowi; Novaliches raniony został w bitwie; stolica zrobiła pronunciamiento bez rozlewu krwi; prezes ministrów złożył swój urząd; rząd tymczasowy spełnia junta rewolucyjna złożona z stronników unji liberalnej. Progressiści i demokraci są jak się zdaje jej przeciwnikami. Jenerał Rodevalano (?) spełnia urząd jenerał-kapitana Madrytu, Havanna odjechał do San-Sebastian, Usedo pozostanie w stolicy. Spodziewają się co chwila przybycia Prima. Hr. Girgenti jest swobodny, nie był wcale raniony. (*Cor. Bür.*)

* *Florencja, 29 (17) września.* Zaprzeczały wiadomości o posłaniu fregat włoskich na brzegi Hiszpanji. (*Tamże.*)

* Ciekawe sprawozdanie z pierwszych chwil powstania w Kadyksie podaje dziennik liboński *Journal de commerce*, który pisze między innymi: „Jenerał Prim przybył 17-go września w nocy, na parostatku angielskim, z Gibraltaru do Kadyksu, i udał się niezwłocznie na pokład fregaty, na której znajdował się admirał Topete, dowódca eskadry, wraz z licznymi oficerami; odbyła się pomiędzy nimi konferencja i Prim pozostał na fregacie przez całą noc. Następnego dnia, o godzinie 5 1/2, eskadra dała 21 salw z dział i orkiestra wojskowa marynarki zagrała fanfary i ulubiony hymn Riego. Obudzeni w ten sposób mieszkańcy widzieli, jak okręta rozniecały parę i kierowały swe działa przeciw fortowi. Admirał posłał następnie do komendanta twierdzy parlamentarza z żądaniem poddania się. Komendant chciał z początku stawiać opór, lecz widząc, że przysposobiono na okrętach wszystko do wyładowania wojsk, i że obok tego bataljon kantabryjski wydaje okrzyki na cześć Prima, nie przeszkadzał bynajmniej wyładowaniu piechoty okrętowej. Pułk artylerji, należący do składu załogi, cofnął się do fortu Catalina i sposobił się do odporu; posłano do niego parlamentarza, któremu on oświadczył, że podda się każdemu jenerałowi, z wyjątkiem Prima. Jak skoro następnie admirał Topete wezwał go w swoim imieniu do poddania się, pułk wystąpił z fortu przy dźwiękach kapeli wojskowej i wydając okrzyk: „Niech żyje wolność!” Karabinierzy i gwardja narodowa przyłączyli się bez oporu do ruchu. Przewodcy powstania zabronili na-

stępnie opuszczać komukolwiek miasto i kazali przerwać komunikację telegraficzną i na drodze żelaznej i pospieszyli z uorganizowaniem rządu tymczasowego. Utworzyła się natychmiast ze stanu kupieckiego junta, która wybrała na swych prezesów admirała Topete i księcia Ribera. Junta tymczasowa wydała proklamację, w której powołuje obywateli do broni dla przeobrażenia kraju pod względem politycznym i finansowym. Proklamacja kończy się temi wyrazami: „Niech żyje wolność! Niech żyje naród niepodległy! Precz z Burbonami!” W pierwszych chwilach wzburzenia, trzech wyższych urzędników usiłowało przeszkodzić powstaniu, lecz zostali oni zabici przez lud i żołnierzy. Wyspa San-Fernando, położona o 4 do 5 mil od Kadyksu i posiadająca nieliczną załogę, została po słabym oporze zajęta przez powstańców, przyczem poległ inspektor arsenału tamecznego. Miasta sąsiednie Xeres, Porto de Santa-Maria, Porto Real i Medina Sidonia, powstały także. Jenerał Prim wydał także na pokładzie okrętu wojennego *Saragossa*, w zatoce Kadyksu, pod datą 18 września proklamację, albo raczej wezwanie do broni, w którym powiada, że godzina rewolucji wybiła, i że jest to wprawdzie ostateczny, lecz zarazem nieunikniony środek, jaki staranie o dobro ojczyzny podaje w ręce. Donosi on, że jenerałowie Serrano i Dulce znajdują się już, tak samo jak i on, na statkach hiszpańskich, i że zwłoka w przybyciu ich spowodowaną została prawdopodobnie wiatrem niepomyślnym. Odezwa ta kończy się także wyrazami: „Niech żyje wolność! Niech żyje naród niepodległy!” — Do *Köln. Z.* piszą z Paryża co następuje o położeniu rzeczy w Madrycie i Barcelonie i o charakterze ruchu: „Otrzymałem od przyjaciela list z Barcelony, z którego przytaczam ten ustęp: Dnia 26 września panowała jeszcze w stolicy Katalonji zupełna spokojność, komiteta zaś rewolucyjna potajemnie nie dała tam i w Madrycie hałasu do powstania dla tego jedynie, że nie czuły się dość silnymi dla wystąpienia z powodzeniem i nie chcieli przez niefortunny wybuch skompromitować całe przedsięwzięcie. Don Jose de la Concha, nowy prezes gabinetu, zdołał nakłonić dwie tylko osoby do utworzenia z nim ministerstwa, nie posiadającego ani barwy, ani powagi, lecz mającego za to dwa wielkie błędy, z których pierwszy zależy na tem, że nie ma ono żadnego stronnictwa, drugi zaś na tem, że jest *afrencado*, t. j. uchodzi za najczystszy wyraz wpływu francuskiego, co obecnie dostatecznym jest w Hiszpanji dla zdeskredytowania go. Dotąd na pierwszym planie ruchu ukazują się tylko ludzie należący do *unione liberal* z kilkoma progressistami, podczas gdy stronnictwa demokratyczne i ludowe trzymają się na uboczu, i z tego powodu nie wiadomo, czy proklamacja, którą wydali 19-go września w Kadyksie wspólnie książę de la Torre, Prim, Domingo Dulce, Francisco Serrano-Bedoya, Ramon Novilas, Rafael Primo de Rivera, Antonio Caballero de Roda i Juan Topete, jest rzeczywiście oznaką, iż sprzeczne żywioły rewolucyjne pojednały się z sobą. W każdym razie znane jest rozdzielenie, które panowało dotąd pomiędzy stronnictwami Prima a ludźmi należącymi do *unione liberal*, i które spowodowało istnienie dwóch sprzecznych pomiędzy sobą agentur hiszpańskich, jednej w Biarritz i drugiej w Bajonnie, zaopatrujących pisma paryżkie w wiadomości sensacyjne i niespodziane. W Barcelonie władze utraciły wiele ze swej dotychczasowej srogości. We wszystkich miejscach publicznych prowadzą się bez obawy rozmowy polityczne i czytane są publicznie rozmaite odezwy rewolucyjne. Prasa madrycka, mianowicie *El Imparcial* i *El Universal*, wysmiewają nielitościwie dawne i nowe ministerstwo, *Iberia* zaś poważała się nawet napisać: „Przy odkopywaniu sklepów piwnicznych, znaleziono w Tarragonie sześć trupów; było to przeto prawie ministerstwo, zwłaszcza, że trupy nie miały już w sobie prawie nic ludzkiego”. Cokolwiekby nastąpi, sama tylko *unione liberal* osiągnie ster rządu; jest to jedyne stronnictwo dobrze uorganizowane, silne i uzdolnione do rządzenia, bądź z dynastją, bądź też bez takowej. (*Nordd. A. Z.*)

Austria i Ziemie słowiańskie.

* (Sprawy galicyjskie. — Sejmy. — Opory cya klerykałna). *Wiedeń, 28 września.* Co się tyczy namiestnika galicyjskiego hr. Gołuchowskiego, miano postanowić na posiedzeniu rady ministerjalnej, które odbyło się dziś w południe, że udzieloną mu zostanie pensja emerytalna; sejm zaś galicyjski zostanie wówczas jedynie rozwiązany i rozpisane będą wybory bezpośrednie do rady państwa, jeżeli deputowani do tejże rady, wybrani przez sejm, złożą swe mandaty i usuną się w ten sposób od działalności parlamentarnej, jak to miało miejsce cztery lata temu. Na czele administracji Galicji pozostaje tymczasowo p. Possinger, wice-prezes namiestnictwa, i upły-

nie jeszcze dość czasu, zanim nastąpi stanowcza nominacja nowego namiestnika, rząd bowiem znajduje się w niemałym kłopotcie co do wyboru osobistości na to stanowisko. Największe szanse zdaje się mieć po swej stronie minister rolnictwa hr. Potocki, lecz zachodzi pytanie, czy okaże się on skłonny do przyjęcia stanowiska, które będzie go musiało postawić natychmiast w sprzeczności z większością jego dotychczasowych przyjaciół i stronników. — Wczoraj zamknięte zostały posiedzenia sejmów morawskiego i dalmackiego. Większość tego ostatniego założyła stanowczy protest przeciw podniesionym na sejmie węgierskim i w pismach węgierskich roszczeniom co do wcielenia Dalmacji do krajów korony św. Szczepana; w ten sposób sejm dalmacki zamknął swą sesję czynem politycznym, któremu nie można odmówić doniosłości. — Zdaje się, że rząd chce wystąpić ze środkami energicznymi przeciw opozycji klerykalnej. Arcybiskupowi prażskiemu, pomimo jego protestu, komisarz sejmiku krajowego zabrał 25 b. m. znajdujące się jeszcze w posiadaniu konsystorza akta dotyczące spraw rozwodowych, biskup zaś z Linz, Rudigier, ma być pociągnięty do odpowiedzialności sądowej za list pasterski, który skonfiskowano mu niedawno i który stanowi przestępstwo naruszenia spokoju publicznej. (Nordd. A. Z.)

* (Meeting żeński). Nordd. A. Z. podała niedawno krótką wiadomość o wielkim meetingu żeńskim, który odbył się w okolicach miasta Wysokiego (Hochstadt). Gazety czeskie ogłaszają o tym meetingu bardziej szczegółowe wiadomości. Odbył się on w Kokronosach (Riesengebirge), na tak zwanych „Wzgórzach Pietruszkowych.” Ten nowego rodzaju meeting nie miał wcale charakteru politycznego, lecz władze miejscowe nie chciały dać upoważnienia, na odbycie go. Pomimo to, dnia 20-go września zrana zjawili się plakaty zwołujące na zgromadzenie, po południu zaś ukazały się liczne tłumy z rozmaitych okolic; przodem powiewał sztandar w barwach narodowych. Z Wysokiego wyszła około godziny trzeciej ogromna procesja, na czele której jechały konno trzy kobiety w malowniczym stroju narodowym, oraz szła kapela miejska. Komisarz miejscowy p. Froreich nakłaniał tłumy do rozejścia się, lecz te nie usłuchały i nie ruszały się z miejsca. Wkrótce procesja doszła do „Wzgórz Pietruszkowych,” i przybyło jeszcze kilka kompanij kobiet ze Stanowa. Zgromadziło się około 5,000 osób, po większej części kobiet. P. Froreich surowo zażądał od rozejścia się i groził opornym surową karą. Widząc, że kobiety włościłanki sprzeciwiają się mu, uchwycił on za rękojeść swojej szpady. Lecz kilka kobiet i młodych ludzi zbliżyło się do niego z gniewem i starało się oddalić go. Widząc to, dobył on całkiem szpady, lecz tłum odebrał mu ją i złamał; głównie kobiety obeszły się z p. Froreichem niezbyt grzecznie, co zniewoliło go do ratowania się ucieczką. Potem kobiety, podzieliwszy się na grupy, bawiły się jeszcze kilka godzin na „Wzgórzach Pietruszkowych.” — Przypomina to nam znane podanie o rokoshu podniesionym w Czechach przez kobiety, opisane przez van der Velda, w znanym romansie jego: *Der böhmische Mädekrieg*, który miał, jak i wszystkie utwory tego autora, wielkie powodzenie w przekładzie M. J. Pawliszczewa. Według tego podania, bohaterka, amazonka czeska Własta, zbuntowała kobiety przeciw mężczyznom, których posadziła u kądzieli; lecz sprawa ta zakończyła się zwycięstwem mężczyzn.

* (Order). Cesarz austriacki pozwolił pp. Palackiemu i Riegerowi przyjąć i nosić order Danjela, nadany im przez księcia czarnogórskiego.

* (Matica narodowa czeska), drukuje obecnie swe nakłady w 12,000 egzemplarzy. Wyszedł teraz zeszyt 16-ty, obejmujący pracę p. Korzana, pod tytułem: „Żizka, rys historyczny z czasów husyckich.”

* (Prasa periodyczna w Węgrzech). Wszystkich gazet wychodzi w tym roku w Węgrzech 259; w tej liczbie węgierskich 125, niemieckich 63, słowackich 5, rumuńskich 13, chorwackich 21, serbskich 12, rusińskich 3, włoskich 4, łacińska 1, i żydowska 1.

* (Pożar w Stanisławowie). Lwów, 29 września. Miasto powiatowe Stanisławów stoi od wczoraj w płomieniach. Ratusz, sąd powiatowy z więzieniem dla aresztantów, urząd pocztowy i telegraficzny, kościół ormiański, kilka synagog i kilkaset domów uległy zniszczeniu. Szkody są okropne; tysiące ludzi znajduje się bez przytułku. — Wynikły wczoraj po południu z nieostrożności pożar w Stanisławowie, obrócił w perzynę wielką część miasta. Na 260 domów spaliły się pomiędzy innemi sąd powiatowy, ratusz, kościół ormiański, trzy synagogi. Straty są bardzo znaczne i podają je na 2 miliony. 8,000 ludzi zostało bez przytułku. Z powodu silnego wiatru, u-

trudnione były środki ratunku, i ogień nie został jeszcze całkiem zagaszony. Wczoraj wieczorem, na żądanie wydziału okręgowego, wysłany został nadzwyczajnym pociągiem oddział wojska do Stanisławowa dla niesienia pomocy i strzeżenia ocalonych od pożaru ruchomości. Tu zbierają chleb i pożywienie. Ze składek przesłano na pierwsze potrzeby 500 złr. Wydział krajowy wysłał dziś do Stanisławowa delegowanych z 3,000 złr. wsparcia. Na jutrzejszem posiedzeniu sejmiku ma być postawiony wniosek o udzielenie pogorzelcom wsparcia 16,000 złr. z funduszu państwa. (Cor. Búr.)

Francja.

* (Zaprzeczenia). Paryż, 29 września. La Fr. pisze: W jednym z dzienników wieczornych znajdujemy szereg fantastycznych i niepojętych nowin o jakichs niby przygotowaniach i o chwyceniu się wkrótce różnych środków, noszących na sobie charakter niepokojący. Mówi on między innemi o zwołaniu nadzwyczajnem „jednego z ciał państwa”. Jesteśmy upoważnieni do zawiadomienia, że wszystkie te pogłoski nie są oparte na żadnej zasadzie. — Następujący artykuł *komunikowany*, ogłoszony dziś rano przez niektóre dzienniki, stwierdza podane przez nas wczoraj zaprzeczenie pogłosce, która łatwy znalazła przystęp: „Niektóre dzienniki, mianowicie: *Siecle*, *Opinion nationale*, *Figaro*, *Gaulois*, donoszą, że cesarzowa widziała się prywatnie w Biarritz z królową hiszpańską. Wiadomość ta jest stanowczo fałszywą. Królowa nie wydalala się wcale z San Sebastian, a cesarzowa nie opuszczała Biarritz.”

Włochy i Rzym.

* (Podróż króla włoskiego) do prowincji południowych, odłożoną znowu została na dłuższy czas. Piszą do *Patria*, dziennika neapolitańskiego, że król uda się do Neapolu dopiero po otwarciu parlamentu, t. j. w miesiącu grudniu. Zabawi on tam przynajmniej jeden miesiąc. W październiku książę i księżna Piemontu udadzą się najprzód do Neapolu a potem do Sycylii. Księstwo przepędzą całą prawie zimę w prowincjach południowych. (La Fr.)

Ameryka.

* (Stany południowe). W stanach południowych unji trwa w dalszym ciągu naruszanie spokoju publicznej na skutek walki stronnicej pomiędzy demokratami i republikanami. Na ulicach Filadelfji, z powodu zgromadzenia odbytego przez stronnictwo republikańskie, które dopuściło się przy tej sposobności prowokacji wszelkiego rodzaju, przyszło pomiędzy republikanami i demokratami do walki na pistolety, w której znaczna liczba osób odniosła rany. (Nordd. A. Z.)

* (Trzęsienie ziemi). Londyn, 29 września. Parostatek *Tasmanian* przywiózł nowe szczegóły o trzęsieniu ziemi w Ameryce południowej. W Valparaiso czuć było tylko lekkie wstrząśnienie. Większa część Talcatuana (?) i Tome (?) zalana została wodą. Mieszkańcy schronili się w góry. Mała tylko liczba z nich utonąła. Z czterdziestu dziewięciu statków znajdujących się w Chinca dla ładunku towarów, ocalało tylko sześć. (Cor. Hav. Bul.)

Korespondencje Dziennika Warszawskiego.

Lwów, 16 (28) września.

Przyjazd cesarza odroczone. — Rozczarowanie z tego powodu. — *Dziennik lwowski*. — Podanie się hr. Gołuchowskiego do dymisji. — Konfiskata *Dziennika lwowskiego*.

Otóż i po nadziejach! Cesarz nie przybędzie! Cesarz się rozniewiał! Cesarz z nami zerwał! — przeпадliśmy! ostatnia nadzieja uleciała z wiatrem! i t. d., i t. d.; to są wykrzykniki, z którymi na każdym kroku spotkać można, tak we Lwowie jak w Krakowie. Porobiono sobie wiele nadziei, ale jeszcze więcej fantazji. Cesarz w istocie nie przyjedzie, a z zerwaniem przyjazdu, pozrywały się wszystkie nitki jakimi sztuksować chciano kwestję galicyjską, mówię kwestję, gdyż wywołać chciało ją kilku półgłówek wojenno-polityczną demonstracją podczas pobytu cesarza. Galicja zrobiła tedy ogromne *fiasco*, i bodaj czy nie zagrzała się w swej własnej fantazji, którą sobie za sztandar wywiesiła; lecz dajmy temu pokój, a przejdźmy raczej do stosunków realnych. Oto z powodu przyjazdu cesarza do Galicji, rozpущono bąka między publiką, że wszystkie przedmioty zastawione w banku cesarz wykupi; natychmiast roje zalegały wszystkie banki, a każdy co mógł niósł do zastawu co rychlej, by korzystać z czasu; aż oto zawód i rozczarowanie, bo zastawione niepotrzebnie rzeczy, trzeba wykupić i naturalnie niepotrzebnie opłacić. W skutek tych i tym podobnych pogłosek, ludność rozjątrzona naturalnie do żywego, przeklina to Smółkę, to sejm, to namiestnika i to tak dalece, że burmistrz miasta Krakowa czuł się zniewolonym wydać odezwę zaspokajającą publiczność.

Od kilku dni rozszarpują *Dziennik lwowski* tak dalece, że pomimo pomnożenia nakładu o 500 egzemplarzy, po godzinie 12-jej ani jednego egzemplarza dostać nie można. Jest to bardzo zły znak, a rząd chcąc zażegnać zakłócanie spokoju publicznego, powinien się starać jak najwcześniej poskromić podburzające wycieczki *Dziennika* wraz z jego adherentami. Słychać, że hr. Gołuchowski podał się do dymisji, którą też i na pewno otrzyma, niemniej i to jest pewnem, że namiestnikiem Galicji zostanie generał Gablenz. Wszystkie inne pogłoski zkańdolkwiek one pochodzą, nie mają najmniejszej podstawy.

Wczorajszy numer *Dziennika lwowskiego* skonfiskowała prokuratura, lecz nie wiadomo dotąd za jaki artykuł, gdyż karygodnych było w niem aż trzy.

Sprawozdanie z czynności komisji likwidacyjnej Królestwa Polskiego od 1 (13) stycznia do 1 (13) lipca 1868 r.

Krótki przegląd czynności komisji likwidacyjnej.

Ze sprawozdania z czynności komisji likwidacyjnej za czas od 20 grudnia (1 stycznia) 1866/7, do 1 (13) stycznia 1868 r. między innemi pokazuje się: 1) że stosownie do postanowienia komitetu zarządzającego, sprawozdania z czynności likwidacyjnej za pierwsze półrocze mają być składane w pierwszych dniach lipca każdego roku, i 2) że z przyczyn niezależnych od komisji likwidacyjnej, z powodu nieodebrania przez nią w właściwym czasie potrzebnych do sporządzenia sprawozdania wiadomości, dozwolonem jej zostało złożyć ogólne sprawozdanie za cały powyższy przeciąg czasu. Mając to na względzie i zapobiegając mogącym zająć naprzyszłość trudnościom w składaniu w swoim czasie półrocznych sprawozdań z czynności likwidacyjnej, dla tego że żądane przez komisję likwidacyjną od zarządu finansowego potrzebne do sprawozdania wiadomości w sprawie likwidacyjnej, obok istniejących postanowień finansowych, nie mogą być nadsyłane wcześniej jak w pierwszej połowie miesięcy lutego i sierpnia, podług starego stylu, komitet zarządzający za stosowne uznał dozwolnić komisji likwidacyjnej składanie naprzyszłość takowych sprawozdań w drugiej połowie lutego i sierpnia starego stylu. Na zasadzie tego i w zastosowaniu się do art. 8 Najwyższego ukazu o komisji likwidacyjnej, z d. 19 lutego (2 marca) 1864 r., sporządzone zostało niniejsze sprawozdanie za czas od 1 (13) stycznia do 1 (13) lipca 1868 r., w trzech działach, obejmujących stosowne wiadomości w takim porządku, w jakim ułożone były trzy działy poprzednio ogłoszonych dwóch sprawozdań komisji likwidacyjnej, za czas do 1 (13) stycznia 1868 r. Dla zachowania zaś ścisłego związku między sprawozdaniami, niemniej dla dokładnego i porządnego wykładu czynności wszelkich instytucij mających udział w operacji likwidacyjnej, w powyższych trzech działach wyjaśnione zostały: w I-m, środki do operacji likwidacyjnej, udzielone ze strony rządu; w II-m, wypuszczenie listów likwidacyjnych i wypłata gotowizny do przyznanego właścicielom wynagrodzenia likwidacyjnego; w III-m, umorzenie listów likwidacyjnych przez losowanie. Nadto, w ostatnim dziale i w dołączonym do tegoż wykazie pod lit. F, uznano za stosowne i słusne dla podania publiczności większej możności przekonywania się do i jakie mianowicie z będących w obiegu listów likwidacyjnych uznawane być mogą za sporne, zamieścić wiadomości o stanie sprawy na powództwo różnych władz i osób, względem udzielenia duplikatów, w miejsce zatraconych lub skradzionych listów likwidacyjnych.

DZIAŁ I.

Środki udzielone dla operacji likwidacyjnej.

A) Do 1 (13) stycznia 1868 r. pozostawało zaległości z pozycji budżetowych lat poprzednich 3,678,239 rs. 21 1/2 kop.

Prócz tego, podług powyżej zatwierdzonego na rok 1868 budżetu, na operację likwidacyjną miało wpłynąć 7,115,195 rs. 11 1/4 kop.

Razem 10,793,434 rs. 32 3/5 kop.

Na poczet tego wpłynęło 2,122,654 rs. 39 3/4 kop.

Pozostało w zaległości do 1 (13) lipca 1868 r. 8,970,779 rs. 93 kop.

Prócz tego do 1 (13) stycznia 1868 r. znajdowało się w kasach funduszu likwidacyjnego w gotowiznie 476,573 rs. 10 1/4 kop.

Zatem w ogóle funduszu likwidacyjnego od 1 (13) stycznia do 1 (13) lipca 1868 r. było 11,270,007 rs. 43 kop.

	Z BERLINA	ładają placą
6-ta Pożyczka Rosyjska.		69%
Obligacje skarbowe 4%.		81%
Listy Zastawne 4%.		87%
Bilety Banku Rosyjskiego.		13 1/2
Weksle na Warszawę.		82 1/2
" Petersburg 3 tygodn.		92 1/2
" " 3 miesięczny		91%
" Londyn 3 "		6-23%
" Paryż 2 "		81
" Hamburg 2 "		130 1/2
" Wiedeń 2 "		87 1/2
Akcje Rosyjskie		81 1/2
Kolej Terepolska		81
dto Warszawsko-Wiedeńska		58%
Listy Likwidacyjne		50%
Nowa pożyczka premjowa 1-em		114%
"dto na "targu " 2-em		144 1/2
"dto " dostawę		56
		56 1/2
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn.		115 90
" Hamburg.		89 29
" Paryż.		4 90
Pożyczka Narodowa		61 80
5% Metaliki		56 5
Akcje Banku Kredytowego		106 30
Z PARYŻA.		
Renta 3%		69 20
Renta Włoska		-
Akcje Kredytu Ruchomego		-
Z LONDYNU		
Papiery (Consols)		94%

N. D. 5994. Komisarz Administracyjny
Cyrkuł 7 i 8 Miasta Warszawy.

Podaje do wiadomości publicznej, iż prawie zajęte na satysfakcję należności Skarbowych i Miejskich ruchomości, a mianowicie: rądlę miedziane, szafa i dwie komody jesienne, w dniu 1 (13) Października 1868 r. o godzinie 10 z rana w domu pod Nr. 909 przy ulicy Chłodnej przez licytację za gotowe pieniądze więcej dajacemu sprzedane zostaną.

Warszawa d. 10 (22) Września 1868 r.
A. Gagatnicki.

N. D. 6113. Pisarz Trybunału Cywilnego
Guberni Radomskiej.

Stosownie do art. 682 K. P. S. podaje do powszechnej wiadomości, iż z mocy aktów urzędowych na d. 21 Lutego (5 Marca) 1862 r. przed Michałem Przychodzkim i w d. 6 (18) Lutego 1865 r. przed Felicjanem Tirpitz Rejentami w Radomiu działającymi na żądanie Henryka Lewitoux doktora medycyny w m. Warszawie pod Nr. 46^{1/2} zamieszkałego, a zamieszkanie prawne obrane do tej egzekucji w mieszkaniu Ignacego Stankowskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Radomiu mającego, w poszukiwaniu sumy sr. 13,800 z procentami 5% od d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1866 r. liczącym się i kosztami egzekucji zajęte zostały w d. 27, 28, 29, 30. Września (9, 10, 11, 12, Października) i 1 (13) Października 1866 r. na sprzedaż w drodze przymusowego wywłaszczenia dobra

ŻAKOWICE

z przyległościami i przynależnościami w Gminie Kowala Stępcina Okręgu i Guberni Radomskiej położone, prawem własności do Edwarda Brzozowskiego należące i w posiadaniu jego stojące. Dobra te odległe od m. Gubernialnego Radomia wiorst 4, od m. Szydłowa wiorst 25 i od m. Wierzbicy wiorst 17, składające się: a) folwarku Żakowice obejmującego dwór i oficynę z cegły murowane chlewki i kurniki, kloakę, spichlerz, stajnię, kółdernię, trzy stodoły, szopa, dzwonek na stupie, studnię drzewem cembrowaną, kuźnię z narzędziami dworskimi młotem i kowadłem w której mieszka kowal Wiesiakowski Wincenty przez dwór płatny, dom obok drogi zajmowany przez Jana Durasiwicza i Antoniego Milkowskiego którzy z mieszkanką odrabiają dworowi dzień 1 w tygodniu i mają dane po 50 pr. ziemi pod kartofle, prócz tego Rozalia Tokarska z mieszkanką w tym domu placu czynszu po rs. 9 rocznie, dom i za nim trzy chlewy zajmowane przez Mośka Rozenzweyg pachciarza, który mleko bierze od krów dworskich na garncę, karczmę przy drodze do Tralic budynek murowany i przy nim stojące, zajmowane przez czeładź dworską tudzież przez Stanisława Tkaczyka i Andrzeja Andruszyka, którzy po rs. 9 rocznie placą czynszu, karczmę 2 przy drodze do Jeżewi Woli obediwe dzierżawione przez Jakóba Gajger, przy karczmie tej dwie obory i stodołki wiatrak o jednym ganku i dwóch kamienicach dzierżawione przez Marcina Hebdzińskiego. Zabudowania folwarczne ogrodzone płotem z żerdzi dartych, dziedzińiec móg. 1 gumno móg. 1 pret. 66, ogród owocowy i warzywny móg. 5 pret. 17, ogród dziki móg. 1 pret. 278, ogród zwany czynszownika móg. 6 pret. 180. Grunta orne mianowicie: niwe móg. 120 pret. 154, niwe móg. 38 pret. 125, niwe móg. 23 pret. 94, niwe móg. 37 pret. 150, niwe móg. 18, niwe móg. 7 pret. 231, niwe Kamierowa Wola zwana móg. 29 pret. 186, niwe móg. 93 pret. 20, niwe móg. 114 pret. 79, Łąk móg. 110 pret. 94, zarośli móg. 64 pret. 174, pastwisk móg. 81 pret. 193. Las Białów zwany móg. 37 pret. 228, trzy sadzawki pret. 296, dwie rzeki jedną pret. 290 druga Mleczna zwana pret. 200, nieużytków móg. 8 pret. 249, rozległości mających. Inwentarz żywy: koni foralskich 14, wołów roboczych 7, krów 8, inwentarz martwy: wózów szybownych 6, pługów z grządzielami 5, z kółkami 6, bron z żelazem i zębami 8, drewnianych 4, chomont ziemniennych 8, płociennych 4, szlej parciannych 2. Czwórć drewniana okuta, drabin 10, desek do gnoju 10, jarzem 4, młynek i maszyna młotarnia bez wialni; b) z folwarku Młodzianów obejmującego: dwór, dom z oboką i stodołą dzierżawiony przez Borucha Silberberga, karczmę i po zanią stajnię w połowie zajmowaną przez popinatora Stanisława Mirkowskiego a w połowie dzierżawioną przez Jana Streich i Abrahama Kurta, dom z dwoma stajniakami i wozownią oraz podwórkiem oparkanym, od karczmy płotem z żerdzi oddzielony, dzierżawiony przez Haskla Silberberga i przez tegoż oraz jego poddżierżawców Chaima Leiman Szlamę Freidman i Herszka Wierzbickiego zajmowany, studnię drzewem cembrowaną, grunta orne, mianowicie: niwe móg. 64 pr. 23, i niwe druga móg. 15 pret. 236, ogród móg. 1 pret. 92, nieużytków i pod drogami móg. 6 pret. 36.

Na obudwu folwarkach wysiewy: wysiewy oziminy korcy 180, jarzynny korcy 185, siana zbiera się wózów 150. Gotowe dotychczasowe intraty z propinacji, z paktu, wiatraku oraz z dzierżawy domów i pojedynczych mieszkań wynoszą w ogóle rs. 739.

Blizsze szczegóły co do opisu i stanu dóbr

znajdują się w protokółce zajęcia i tudzież w zbiorze objaśnień i warunków sprzedaży, które u Igacego Stankowskiego Patrona sprzedaż popierającego i Kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu przejrzane być mogą.

Akt zajęcia doręczony został w kopiach d. 2 (14) Stycznia r. b. Pawłowi Kozłowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Radomskiego i w tymże dniu Stanisławowi Łucki Wojtowi Gminy Kowala Stępcina d. 9 (21) Stycznia r. b. wniesiony do księgi wieczystej wywłaszczonych dóbr, a d. 23 Stycznia (4 Lutego) r. b. wpisany do księgi zajęć Kancelarii Pisarza Trybunału Cywilnego w Radomiu utrzymywanej.

Pierwsze ogłoszenie warunków sprzedaży nastąpi na Audjencji publicznej w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Guberni Radomskiej w Radomiu d. 1 (13) Marca r. b. o godzinie 10 z rana a dwa następne stosownie do art. 702 K. P. S. co dwa tygodnie, a mianowicie: d. 15 (27) Marca i d. 29 (10) Kwiecia 1868 r.

Radom d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1867 r.
Szczuka.

Wywieszono na tablicy w sali posiedzeń Trybunału Cywilnego w Radomiu dnia jak wyżej.

Po trzykrotnym ogłoszeniu warunków sprzedaży w terminach prawem oznaczonych przygotowane przysądzenie odbędzie się na posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Radomiu d. 27 Kwiecia (9 Maja) r. b. o godzinie 10 z rana.

Licytacja wywołana zostanie od szacunku rs. 22,200, a gdyby tego nikt nieofiarował w tymże samym terminie od niższego o 1/3 część szacunku czyli od rs. 14,800.

Radom d. 29 Marca (10 Kwiecia) 1867 r.
Szczuka.

W terminie przygotowanego przysądzenia wniesione ze strony Edwarda Brzozowskiego w drodze akcji incydentalnej zarzutu o nieważność całego postępowania subastacyjnego o ewentualne nakazanie oszacowania dóbr Żakowice z przyległościami, Trybunał Cywilny w Radomiu rozpoznając wyrokiem odcnie w tymże d. 27 Kwiecia (8 Maja) 1867 wydanym żądania Brzozowskiego oddalił, odbycie przygotowawczego przysądzenia postanowił, dobra Żakowice z przyległościami Henrykowi Lewitoux temczasowo za sumę rs. 14,800 przysadził i termin do stanowej sprzedaży na d. 13 (25) Czerwca 1867 r. wyznaczył. Na skutek zażalenia przez Edwarda Brzozowskiego apelacji Sąd Apelacyjny Królestwa wyrokiem na d. 6 (18) Czerwca 1867 wydanym zaskarżony wyrok Trybunału w tym jedynie zmienił; iż oszacowania dóbr Żakowice z przyległościami dopuścił a Rządzący Senat wyrokiem daty 20 Września (2 Października) 1867 oszacowania to kosztom Edwarda Brzozowskiego rozporządził i do dopełnienia onego termin miesięczny od doręczenia wyroku pod prekluzją zakreślił.

Po dopełnieniu w d. 20 Listopada (2 Grudnia) oszacowania Henryk Lewitoux zastrzegając skargę o uchYLENIE onego zyskał na d. 19 (31) Marca r. b. wyrok termin do odbycia stanowego dóbr Żakowice z przyległościami przysądzenia na dzień 2 (14) Maja r. b. godzinę 10 z rana wyznaczający. W tym więc terminie licytacja od szacunku oszacowaniem na rs. 48,947 ustanowionego, a gdyby tego nikt nie ofiarował od szacunku o 1/3 część niższego czyli od sumy rs. 32,631 kop. 33^{1/3} zostanie wywołana.

Radom d. 19 (31) Marca 1868 r.
Szczuka.

Termin ten spełził dla zaszytych ze strony Edwarda Brzozowskiego sporów co do zarzucenia nieważności formalności stanowej sprzedaży uprzedzających, które wyrokami Trybunału Cywilnego w Radomiu z d. 18 (30) Kwiecia r. b. i Sądu Apelacyjnego Królestwa daty 14 (26) Maja r. b. zostały oddalone i wyrokiem Trybunału Cywilnego w Radomiu daty 11 (23) Czerwca r. b. nowy termin do stanowej sprzedaży na d. 25 Lipca (6 Sierpnia) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczony.

Radom d. 11 (23) Czerwca 1868 r.
Szczuka.

Gdy w terminie oznaczonym nikt z chęcią licytowania od całego i od zniżonego o 1/3 część z taksy szacunku nie zgłosił się. Trybunał Cywilny w Radomiu wyrokiem daty 10 (22) Września r. b. także do rs. 36,710 kop. 25 obniżył, wywołanie licytacji od 2/3 części tej sumy t. j. od rs. 24,473 kop. 50 postanowił i nowy termin do sprzedaży dóbr Żakowice z przyległościami na d. 7 (19) Listopada r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył.

Radom d. 18 (25) Września 1868 r.
Szczuka.

N. D. 6129. W zastosowaniu się do art. 690 K. P. S. wiadomo czynię, iż

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Chłodnej pod Nr. 907, w cyrkule policyjnym i administracyjnym VII, w jurisdikcji Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału II położona i składająca się

a. Z domu parterowego murowanego z falcjatką.

b. Oficyny także dachówką krytych.

c. Dwóch stajni z wozownią w podwórzu.

d. Komórki.

e. Kloaki, wszystkich z drzewa gontami krytych.

f. Sztachet przy ogródku.

g. Bramy wjazdnej z mostkiem.

h. Studni.

i. Smietnika.

k. Dołu na wapno.

l. Altany w ogródku z desek.

z. Ogródka.

m. Bruku w podwórzu łokci kw. 254, i

n. Gruntu czynszowego pod całą nieruchomości łokci kw. 3,789 powierzchni obejmującego, przez biegłych na rsr. 5,421 kop. 10 oszacowana, w drodze działów pomiędzy jej współwłaścicielami Izabellą z Jankowskich Wilczyńską wdową w Warszawie pod Nr. 907 zamieszkałą, a Franciszką z Czajkowskich 1-6 voto Łukowską, obecnie Stanisław Ignacego Ulatowskiego urzędnika małżonką, w asystencji męża czyniącą, w Warszawie pod Nr. 907 mieszkającą a Alexandrem-Józefem Łukowskim, Nadzorcą Policji Akcyjnego Okręgu w mieście Pilicy zamieszkałym, wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 16 (28) Lutego 1867 r. zapadłym, przez wyrok Sądu Apelacyjnego w dniu 23 Lutego (6 Marca) 1868 r. wydany potwierdzonym, nakazanych, przez publiczną licytację przed W. Alexandrem Rożnowskim Sędzią Delegowanym sprzedaną będzie.

Po odbyciu w dniu 11 (23) Kwiecia r. b. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do 2-jej ich publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia oznaczony jest na dzień 23 Maja (4 Czerwca) r. b. na godzinę 9^{1/2}, z rana w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej w domu pod Nr. 549 odbywanych. Warunki sprzedaży przejrzane być mogą w kancelarii Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II, i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego w Warszawie przy ulicy Nalewki w domu pod Nr. 2244a. mieszkającego.

Warszawa d. 13 (25) Kwiecia 1868 r.

Wincenty Muszalski Patron.

Gdy termin do ostatecznego przysądzenia oznaczony z powodu nie popierania sprawy przez Izabellę Wilczyńską spełził bez skutku, przeto Trybunał wyrokiem dnia 12 (24) Września 1868 r. zapadłym, do dalszego popierania tych działów wierzytelkę Antoninę Marcelę z Godeckich Wincentego Muszalskiego Patrona małżonkę, w asystencji męża czyniącą, w Warszawie pod Nr. 2244a. zamieszkałą, przez podpisanego Patrona w Warszawie pod Nr. 549 mieszkającego działającą upoważnił i termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 3 (15) Października 1868 roku na godzinę 1^{1/2}, z południa w miejscu posiedzeń Trybunału przed W. Alexandrem Rożnowskim Sędzią delegowanym odbyć się mający wyznaczył, w którym licytacja od powyższej sumy rsr. 5,421 kop. 10 zacząć się będzie.

Warszawa d. 17 (29) Września 1868 r.

Władysław Chęciński Patron.

N. D. 6130.

Podpisany Patron Trybunału w Warszawie pod Numerem 549 lit. a. zażądał, jako Obrońca Gotlieba Schneider obywatela, we wsi Jelonek Okręgu Warszawskim zamieszkałego, zawiadania i ogłoszenia, iż na podstawie dwóch wyroków, mianowicie:

Jednego z dnia 25 Kwiecia (7 Maja) r. b. dział majątku po Adamie-Ludwiku Schneider pozostałego, jak niemniej oszacowanie i sprzedaż na wypadek nie możliwości dogodnego podziału w naturze gruntu włók 2 móg. 10 nakazującego.

Drugiego z dnia 27 Czerwca (9 Lipca) r. b. takse wraz z opinią o niepodzielności w naturze rzeczonoż gruntu zatwierdzającego.

Obydwóch między Gotliebem Schneider, we wsi Jelonek zamieszkałym, przez Juliana Czajkowskiego Patrona stawającym, a Filipem Schneider w imieniu własnym, oraz tymże Filipem Schneider i jego żoną Joanną, czyli obojgiem małżonkami Schneider, jako rodzicami i z prawa Opiekunami nieletnich swych dzieci: Jakóba, Anny, Filipa, Zofii i Karola rodzeństwa Schneider, działającymi, we wsi Służewcu Okręgu Warszawskim zamieszkałymi, przez Władysława Chęcińskiego Patrona broniącymi, w Trybunale Cywilnym w Warszawie zapadłych, wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze działów

GRUNTA.

w Powiecie i Guberni Warszawskiej, we wsi Jelonek położone, od strony dóbr Chrzynów, włók 2 móg. 10 rozległości mające, w jednym kawale składające się z samej ziemi ornej bez żadnych zabudowań, łąk i inwentarzy, prawem wieczysto-czynszowym do wyżej wymienionych rodzeństwa Schneider należące, z których opłaca się czynsz do Skarbu Królestwa po rsr. 1 z morgi. Gleba ziemi rodzajna, żytnia klasy I-aj, a w niewielkiej głębokości pokład gliny. Grunta te znajdują się we wsi przez którą przechodzi szos-

se z Warszawy do Tarczyna odległość od Warszawy wynosi wiorst 7, co przy ułatwionej drodze bitą komunikacji, przedstawia wielką korzyść dla właściciela z gruntów sprzedawanych.

Obszerniejsze opisanie, relacja biegłych pospół z taksą sądowic w dniach 18 (30) Maja i następnych dni r. b. sporządzone obejmują.

Po odbyciu w dniu 4 (16) Września 1868 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 23 Października (4 Listopada) 1868 r. godzinę 10 z rana wyznaczony został, który się odbędzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przed W.ym Glass Sędzią Trybunału Delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych, przejrzeć można w Kancelarii Podpisarza Trybunału Wydziału IV i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 4,263 kop. 40, jako szacunku taksy biegłych wyznaczonego.

Warszawa dnia 5 (17) Września 1868 r.
Julian Czajkowski Patron.

N. D. 6155. Rejent Kancelarii w Pilicy.

Podaje do powszechnej wiadomości, że z mocy uchwały Rady familijnej w opiece nieletnich: Eweliny-Stefanii-Władysławy (trzech imion) i Oktawiana-Wacława-Jana-Juljusza (czterech imion) Łuczyckich właścicieli dóbr Dąbrowica w Guberni Kieleckiej położonych, w Sądzie Pokoju w Pilicy na dniu 2 (14) Listopada 1867 r. nastąpił, a przez Trybunał Cywilny w Kielcach pod dnim 26 Marca (7 Kwiecia) r. b. zatwierdzonej; oraz na domaganie się Marii z Tomaszewskich Łuczyckiej, jako matki i głównej opiekunki wspomnianych nieletnich i Jarosława Schultza opiekuna przydanego tychże, w dniu 10 (22) Września r. b. o godzinie 10 z rana w Kancelarii podpisanego Rejenta w mieście Pilicy zamieszkałego i urzędującego, odbędzie się przygotowawcza sprzedaż do wycięcia w ciągu lat sześciu 135 morgów 300 przętowych lasu z nomenklatury: „Machacz” do dóbr Dąbrowica należącego. Las mający być sprzedany przez biegłych na rsr. 16,200 (czyli po rs. 120 za jeden morg) jest oszacowany.

Vadium do licytacji złożone być winno w 1/10 części całkowitego szacunku, które nieutrzymującemu się przy licytacji zwrócone zostanie.

Warunki licytacyjne w każdym cz się w Kancelarii podpisanego Rejenta przejrzane być mogą.

Pilica dnia 9 (21) Lipca 1868 roku.

A. Zawadzki.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym przygotowawczej licytacji, na którą nikt z zadających kupna nie zgłosił się, termin do licytacji stanowej w miejscu i sposobie jak wyżej odbyć się mającej na dzień 16 (28) Października r. b. godzinę 10 z rana naznaczony został.

Pilica dnia 10 (22) Września 1868 roku.

August Zawadzki.

N. D. 6132. W d. 23 Września (5 Października) 1868 r. o godz. 9 z rana za Żelazną-bramą: meble jesienne i machonowe, lustro, zegar i t. p., a o godz. 10 z rana na targu Starego miasta zwanym: trzy (N. 3) szadkowice do krajania kapusty, o 10 nożach jedna, a o 9 nożach dwie, w tymże dniu o godz. 12 w południe, w domu pod Nr. 902 przy ulicy Chłodnej dwa garnitury mebli machonowych, jeden palisandrowych to jest: kanapy, fotele i krzesła bez wysłania oraz 12 krzeseł jesienowych i biorko machonowe; w d. zaś 24 Września (6 Października) 1868 r. o godz. 12 w południe na targu Grzybów zwanym, meble jesienne i sosnowe, garderoba damska i męzka, kartofli korcy 20, cebuli korcy 27, wóz kuty i t. p., w Warszawie, jako prawnie zajęte ruchomości, przez publiczną licytację sprzedanymi zostaną.

Jan Orłowski, Komornik.

N. D. 6160. W dniu 23 Września (5 Października) 1868 r. o godzinie 11 z rana w Warszawie, w rynku Starego miasta; 24 (6) o godzinie 11 z rana za Żelazną-bramą, i 25 (7) tegoż miesiąca i roku o godzinie 11 z rana na Sewerynowie, różne ruchomości, bilard, obrazy olejno malowane i landszafty, przez licytację sprzedane zostaną.

Skierkowski, Komornik.